

givne Stemmer. Det er altsaa Hovedpointen i det, og at der saa kan være Undtagelser, hvor det at holde Omvalg vil medføre, at den valgte Repræsentant, om han end ganske vist faar den Tilfredsstillelse at sidde paa et Flertal af de afgivne Stemmer, alligevel faar et mindre Antal Stemmer, end han havde i første Omgang, maa man finde sig i. Dette at man i saa Henseende søger at træffe Bestemmelser, som kunne medføre, at en Mand ikke kommer til at sidde i Kraft af et ringere Antal Stemmer, selv om det er det absolutte Flertal, end han havde i første Omgang, forstaar jeg, at man har tilsigtet, og det kan jeg billige, naar man blot fastholder Hovedtanken, at Valget bestaar baade af det første Valg og af et Omvalg, og at i al Almindelighed skulle vi se at naa til, at ingen kommer til at sidde i Folketinget uden at være valgt af et Flertal af de Vælgere, der i det hele taget have villet ulejlig sig til Stemmebordene.

Hvad angaar Udvalgets Ændringsforslag vedrørende Valgmandsvalgene, have de sidste Valgmandsvalg til Landstingsvalgene noksom vist, at dette, at Vælgerne i de Kommuner, hvor der kun skal vælges en eller to Valgmænd, i Henhold til den gældende Valglov skulle skrive Navnene paa Stemmesedlen, har medført slet ikke saa faa Klager; og det er min Opfattelse efter de Undersøgelser, som foreligger for det høje Ting her ovenover, at man nogle Steder har faaet et forkert Resultat af Valgmandsvalgene, fordi man, naar man holdt sig strengt til Bogstaven i Valgloven, maatte kassere endogsaa en Mængde Stemmesedler. I og for sig var der ingen Tvivl om, hvem de vare afgivne paa, for som Regel ved man i en Kommune, hvem man har villet stemme paa, men da der har været andre med samme Navn paa Valglisten, har man ved at holde sig strengt til Lovens Bogstav været nødt til at kassere nogle Stemmesedler og har som Følge deraf undertiden faaet valgt en anden Valgmand, end der i Virkeligheden blandt Flertallet af de stemmende var Ønske om at faa valgt. Det vil man undgaa ved de Ændringsforslag, der ere stillede, og efter at det har vist sig, at det ikke volder større Vanskelighed for Vælgerne — man havde nogen Betænkelighed derved i sin Tid, da man gik til hemmelig Afstemning — at afkrydse den Mands Navn, de ønske at stemme paa, er det en Selvfølge, at naar det gaar saa godt, som det gaar ved Folketingsvalgene, kan det lige saa godt gennemføres og gaa lige saa

godt ved Valgmandsvalgene til Landstinget. Jeg er derfor enig i, at det er rigtigt at benytte Lejligheden til at faa samme Bestemmelser gennemførte med Hensyn til Valgmandsvalgene, som nu gælde ved Folketingsvalgene, at de paa-gældende Valgmandskandidater skulle være anmeldte i Forvejen og saa betids, at der kan trykkes Stemmesedler med den paa-gældende Kandidats Navn paa. Jeg kan derfor slutte mig til disse Ændringsforslag.

Under Nr. 18 er der af det radikale Mindretal stillet et Ændringsforslag ogsaa til § 43, gaaende ud paa at indføre det saakaldte frie Omvalg. Jeg har haft Lejlighed til adskillige Gange at drøfte dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind derpaa. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjorde ogsaa opmærksom paa, at det mest var for at hævde det en Gang indtagne Standpunkt, at Ændringsforslaget var stillet, og der kan jo heller ikke siges noget nyt om det. Det er min Opfattelse, at dette at have frit Omvalg i Baghaanden, medfører en vis Opfordring til Vælgerne om at opstille et stort Antal Kandidater ved det første Valg. Man risikerer derved at faa en Mængde Kandidater, som ikke kunne siges just at repræsentere forskellige politiske Opfattelser, men f. Eks. Afholdskandidater, Missionsfolkskandidater, hvad man nu skal kalde det, grundtvigianske Kandidater, højirkelige Kandidater, et Utal af Kandidater. Folk vide, at de risikere ingen Ting, thi i anden Omgang kan man samle Stemmerne paa den af de mange Kandidater, man, naar det politisk afgørende Valg foreligger, foretrækker. Det er ikke heldigt i første Omgang at faa en hel Mængde Kandidater, som i Virkeligheden ikke repræsenterer politiske Anskuelser. Det, vi skulle samle Interessen om ved Folketingsvalgene, er de politiske Skillelinier, og jeg er bange for, at de i nogen Grad ville udviskes, naar vi gennem det frie Omvalg give Plads for et saa stort Antal Kandidater, som der kan blive derved, at man saa at sige regner paa, at ingen vil faa absolut Flertal i første Omgang, og at man som Følge deraf ikke risikerer noget som helst. Jo bedre man samler sig efter virkelig politiske Linier allerede til at begynde med, des klarere Udtryk ville Valgene give for den politiske Opfattelse i Befolkningen. Det synes jeg, vi skulle tilstræbe ved politiske Valg. Det er min Hovedgrund til at holde paa